

ZPRAVODAJ

BRATRSKÉ JEDNOTY BAPTISTŮ

'4 2023

téma: "AŽ NA KONEC
SVĚTA"

OBSAH ČÍSLA

03	Úvodník	
		Slovo předsedy	04
06	Téma – Až na konec světa	
		Rozhovor – Lukáš Hamerník	08
13	Z historie – Jděte do celého světa	
		Kázání – Hledání Boží vůle	17
21	Informace z Výkonného výboru BJB	
		Zprávy z BJB	24
30	Svědectví	
		Co vlastně dělá... Finanční a hospodářská rada	32
34	Na návštěvě – Brniště	
		Odbor mládeže	39
44	Odbor sester	
		Misijní odbor	48
51	Odbor pro manželství a rodinu	
		Modlitby za sbory	56
57	Představujeme – Hlas mučedníků	

Zpravodaj Bratrské jednoty baptistů

Vydává Výkonný výbor BJB
Na Topolce 14, 140 00 Praha 4

info@baptist.cz
www.baptist.cz

Redakční rada: Jan Jackanič, Pavel Coufal, Iveta Procházková
Grafická úprava: Martin Kukla | www.martinkukla.art
Uzávěrka čísla 4/23 byla 10. října 2023
Uzávěrka čísla 1/24 bude 31. prosince 2023

*Za obsah uveřejněných příspěvků odpovídá autor.
Nepodepsané články jsou redakční.*

*Přetiskování a další publikace textů je možná pouze se souhlasem
vydavatele.*

ÚVODNÍK

Milí bratři a milé sestry, přinášíme vám poslední letošní číslo Zpravodaje BJB a uzavíráme v něm téma “JDĚTE”, kterému jsme se věnovali v tomto kalendářním roce. Najdete v něm povzbuzení i výzvu k tomu, abychom se nebáli vyjít do nových míst, do kterých nás Pán Bůh povolává.

Jsem vděčný za službu našich odborů a za akce, které mohly proběhnout, i za ty, které jsou před námi. Více si o nich můžete přečíst v příspěvcích jednotlivých odborů. V tomto měsíci se také koná setkání vedoucích odborů BJB a jejich spolupracovníků. Společně se s vedoucími a spolupracovníky scházíme na 24 hodin, abychom plánovali, modlili se a sdíleli se o tom, v čem se nám daří i jaké výzvy musíme překonávat. Jsem opravdu rád za toto propojení, které je pro nás všechny povzbuzující. V novodobé historii BJB máme poprvé možnost mít tolik spolupracovníků (i na částečné úvazky) a věřím, že na podobě a rozsahu společné služby je to znát. Na to, jak službu dlouhodobě financovat, jsme

se zaměřili také při prvním setkání Finanční a hospodářské rady BJB.

V rubrice “Na návštěvě” se podíváme do sboru BJB v Brništi - na jeho službu, výzvu i současný život tohoto společenství. Rádi vám také představujeme službu organizace Hlas mužčedníků, která se zaměřuje na modlitby a podporu křesťanů v místech, kde jsou lidé pronásledováni pro svou víru.

At’ vás Pán provází ve vašich životech a dá vám rozpoznat cestu, na kterou volá konkrétně každého z vás.

Jan Jackanič, tajemník VV BJB

AŽ NA SÁM KONEC SVĚTA

Milí čtenáři Zpravodaje BJB, v tomto roce se zaměřujeme na téma „Vyjděte“. Chceme povzbudit každého osobně a naše sbory společně, abychom šli (vyšli) s dobrou zprávou o Pánu Ježíši Kristu ven, za lidmi, kteří ho osobně neznají. Ve Skutcích 1,8 říká Pán Ježíš apoštolům (a potažmo i nám), že dostanou moc Ducha svatého a budou jeho svědky. Svědek mluví o tom, co osobně viděl a prožil. My smíme a máme vydávat svědectví o tom, kým je pro každého z nás osobně ukřižovaný a vzkříšený Ježíš, náš Zachránce, Pán a Přítel. On je živý Bůh, se kterým máme osobní zkušenosti.

V moci Ducha svatého máme být jeho svědky nejprve doma, mezi lidmi, kteří nám jsou blízcí, v rodině, mezi příbuznými, mezi těmi, se kterými se běžně setkáváme (naš Jeruzalém a Judsko). Ale tady to nekončí.

Také máme být svědky mezi lidmi, ke kterým už musíme překročit nějakou tu bariéru. Asi bychom je běžně nevyhledávali, sami od sebe bychom s nimi nemluvíli, i když možná žijí docela blízko nás (naše Samařsko).

Ale Boží láska jde ještě dál. Bůh miluje lidi ze všech národů, jazyků a ras. Proto se nemáme zastavit, ale máme být svědky **až na nejzazší konec země** (Sk 1,8).

Frázi „až na konec země“ najdeme již ve Starém zákoně, a to v proroctví Izajáše 49,6. Zde mluví Hospodin ke svému Služebníkovvi, ve kterém křesťané vidí Krista: „*Nestačí, abys byl mým služebníkem, který má pozvednout Jákobovy kmeny a přivést zpátky ty z Izraele, kdo byli ušetřeni; dal jsem tě za světlo pronárodům, abys byl spása má do končin země.*“ Otec zde dává toto poslání Synu, aby byl záchranou (spásou) pro všechny lidi ze

všech národů, které žijí kdekoliv na zemi. My, Ježíšovi učedníci, nejsme spásou (nejsme spasitelé) - my jsme svědky o Spasiteli. Takto to chápal i apoštol Pavel, když říká ve Sk 13,47: *“Vždyť Pán nám přikázal: ‘Ustanovil jsem tě, abys byl světlem pohanům a nesl spásu až na sám konec země.’”*

Tedy: Bůh chce, aby **všichni lidé** byli spaseni a došli k poznání pravdy (1 Tm 2,4). Bez rozdílu. Proto vysílá svoje svědky (misionáře). Máme stejnou touhu, stejné srdce pro celý svět, jako náš Pán?

Jsem vděčný za každého misionáře z našich sborů, který slouží krátkodobě nebo dlouhodobě v zahraniční misii. Jistě, každý k tomu není povolán, nicméně my všichni se na této misijní službě máme podílet skrze naši finanční podporu, zájem a modlitby. Ale kolik takových misionářů jsme z naší BJB za posledních 30 let vyslali?

Také můžeme finančně podporovat zakladatele nových sborů v cizích zemích skrze Misijní partnerství v rámci Evropské baptistické federace. Takto jsme v minulosti podporovali místní pracovníky v Arménii, Gruzii nebo Turecku. Budeme v tom pokračovat?

Ale ruku na srdce: zajímá nás dnes nějaký „konec světa“? Zajímají nás lidé, kteří žijí v dalekých zemích? Ale pojďme ještě dál: nemám na mysli pouze exotické kraje na druhé straně zeměkoule. Co takhle nějaký zapadlý kraj u nás, jak se říká „v horní-dol-

ní-nad prostřední“? Prostě na místě, o kterém lidé říkají – tady je konec světa, lišky tady dávají dobrou noc, tady nic pořádného a zajímavého není? Nemáme být svědky i tam? Nepřitahují nás naopak spíše místa, kde se cítíme dobře, kde máme své pohodlí, kde se něco zajímavého děje, mezi svými přáteli, ve svém sboru, na „křesťanských akcích“?

Je to výzva. Překračujme každou bariéru, ať kulturní, jazykovou nebo zeměpisnou. Ať se evangelium dostane k lidem, kteří jsou duchovně mrtví. Dnes máme ke svědectví všem lidem mnoho prostředků, které církve dříve neměla (třeba i internet, média atp.). Ale máme stejnou touhu, jakou měli první křesťané? Neměli bychom se začít modlit za změnu našich tužeb, našeho srdce, našich priorit – abychom opravdu s touhou „vyšli“?

Pavel Coufal, předseda VV BJB

AŽ NA KONEC SVĚTA

Proč jít až na konec země?

Krátká odpověď by zněla, že nám to Pán Ježíš nařizuje a my jdeme, protože ho milujeme a chceme dělat to, co se Jemu líbí. Když se však pozorněji podíváme na misijní příkaz z Matouše 28, zjišťujeme, že nám Pán k tomuto úkolu dává navíc dvě veliká zaslíbení a ujistění.

Tak jako kdysi „Ježíš přistoupil“ ke svým učedníkům, zkusme si nyní představit, že Ježíš přistupuje k nám osobně a adresuje nám tyto verše.

Ježíš přistoupil a promluvil k nim: „Byla mi dána veškerá pravomoc na nebi i na zemi. Jděte tedy a činite učedníky ze všech národů, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. Amen.“ (Matouš 28, 18–20 ČSP)

Pán Ježíš říká svým učedníkům, co bude obsahem jejich práce. Dává jim jeden úkol, činit učedníky ze všech národů. Sice jeden, ale zato velmi roz-

sáhlý úkol. Ježíš však nezačíná zadáním úkolu, ale prvně učedníky ujistí, že mu byla dána veškerá pravomoc na nebi i na zemi. To bylo to, co učedníci potřebovali slyšet, vždyť byli plni strachu a obav. Báli se Židů (Jan 20,19), kteří zavraždili jejich Pána, že budou pronásledovat i je. Kristus je ale ujistil,

že veškerou pravomoc má on, ne náboženští vůdcové, a proto se není třeba nikoho bát. Lidé mohou udělat učedníkům jen to, co jim Kristus dovolí.

Pán od nás žádá jedno, abychom

činili učedníky ze všech národů. V řečtině doslova stojí „učedníkyte všechny národy“ a začíná to prvním krokem „Jděte!“. Naše nohy jsou prostředkem, jakým se dostáváme k lidem. Když nohy nestačí, urychlují šíření dobré zprávy auta, lodě, letadla a vrtulníky. Místo týdenní túry džunglí se dnes misionář dostane do kmene za půl hodiny vrtulníkem. Technologie mnohdy usnadňují misii. Dokonce do zemí, které jsou pro misionáře zavřené, se dostáváme přes internet a pomáháme tak činit učedníky především v muslimských zemích.

Druhý a třetí krok „Křtíte a učte je zachovávat má přikázání!“ zdůrazňuje, že nestačí pouze jít a přeložit Bibli do jazyka národa nebo vyřídít evangelium a odjet. Naopak, je třeba vyučovat a vést lidi k zachování toho, co Pán Ježíš přikázal prvním učedníkům. Tvoří se takový řetěz, kdy je Kristův zákon předáván z generace na generaci v původním znění, bez změněného obsahu. Kristus si vychoval dvanáct učedníků, oni vychovali další, kteří pak zase vychovali další, až se evangelium dostalo až k nám. Je teď naší plnou zodpovědností předat evangelium a činit další učedníky. Jedině takto se šíří Boží království, když se z lidí, kteří dříve patřili ďáblu, činí učedníci Krista.

Koho máme učedníkovat? Všechny národy, etnické a jazykové skupiny. Je sice pravda, že evangelium bylo zvěstováno ve všech státech světa, ale ještě ne ve všech etnických skupinách. Prá-

ce je ještě spousta. Jen na Papui Nové Guinei, kde teď žiji, stále čeká cca 300 kmenů na první biblický verš v jejich jazyce. Nezasazené kmeny lze však najít po celém světě s jedním společným prvkem: jsou chudí. Většinou vaří na ohni, živí se lovem nebo tím, co si vypěstují, a umírají na nemoci, s kterými by si západní medicína jednoduše poradila. Náš Pán zvěstoval evangelium právě chudým (Matouš 11,5). V našem zájmu by také měli být nemocní, slepí a chudí – ti, kteří dobře vědí, že potřebují pomoc ve své nouzi.

Ježíšův příkaz je zakončen druhým ujištěním: „Já jsem s vámi po všechny dny.“ Ano, Kristus nespí, když jeho učedníci pracují. On je s nimi neustále. Náš boj je i jeho boj, a proto nám dává vše potřebné, abychom dobře bojovali. Když potřebujeme radu, poradí. Když potřebujeme potěšit, potěší. Když potřebujeme napomenout, napomene. „Jsem s vámi“ není jen informace, je to slovo, které by v nás mělo probudit nejhlubší emoce vděčnosti, a jít tak činit učedníky.

David Piksa

ROZHOVOR

LUKÁŠ HAMERNÍK

O cestě do Ugandy/Jižního Súdánu

Je radostí, že i členové našich sborů se dostávají někdy až na sám konec světa, aby mohli sloužit svému Bohu a nést dál požehnání, kterébo se nám dostalo. Rozhovor o jedné takové cestě jsem vedla s bratrem Lukášem Hamerníkem z Olomouckého sboru BJB.

Lukáš, toto léto jsi strávil tři týdny v Africe a nebyla to prvoplánová dovolená. Kde konkrétně jsi byl a jaký byl důvod tvé cesty?

Pokud nebudu počítat přestávkou během přesunů, byl jsem celkem na třech místech ve dvou zemích. V Ugandě v uprchlickém táboře Palabek a v národním parku Kidepo a v Jižním Súdánu ve „městě“ Ayii. Hlavním cílem cesty bylo vyučování jihosúdánských církevních pracovníků, které probíhalo právě ve zmíněném uprchlickém táboře. V Ayii jsme pak navštívili místní sbor, školu a kliniku, která je financována Spolkem pro Jižní Súdán.

Jak ses tam dostal?

Dá se říct, že moje cesta tam začala před pěti lety, když jsem začal studovat na Evangelikálním teologickém semináři (dále jen ETS). Jeden z našich učitelů, který je předsedou právě zmíněného spolku, s námi studenty mluvil o své misijní činnosti v Jižním Súdánu s tím, že ta možnost je otevřená i pro nás studenty. K té možnosti pak mělo dojít během června 2020. Měli jsme sestavený tým, pomalu jsme začali vyřizovat víza a domlouvali se na program, ale na začátku roku do toho přišel coronavirus, který změnil plány úplně všem. Pro letošek už to klaplo, přibližně před rokem začaly přípravy, které vyvrcholily letos v červenci.

Ne všichni známe Spolek pro Jižní Súdán. Co je to za organizaci?

Před lety odletěl jeden ze zakladatelů této služby do Juby (hlavní město Jižního Súdánu) s neurčitou vizí a s kontaktem na místního biskupa episkopální církve Bernarda Oringu. Po otázce „jak by křesťané z České republiky mohli pomoci této nové republice“, dostal jednoznačnou odpověď. Tou bylo vzdělávání pastorů a kazatelů. Říká se, že křesťanská víra v Africe je jako řeka, široká desítky kilometrů, ovšem pouze 15 centimetrů hluboká, a já jsem měl letos příležitost přesvědčit se o tom osobně. Hlavním posláním Spolku pro Jižní Súdán je tedy biblické vzdělávání, ale není to jediná věc, kterou zaštiťuje. Časem se k vyučování přidaly další potřeby. V tuto chvíli Spolek financuje dvě lékařské ordinace a zároveň je vlastníkem dvou pozemků (jednoho v Jižním Súdánu a jednoho na severu Ugandy), na kterých připravuje výstavbu sirotčince, biblické školy, kliniky a políčka pro potravinovou soběstačnost. V minulosti také v souvislosti s občanskou válkou zajišťoval dodávky humanitární potravinové pomoci. Ve spolupráci s Nadací Mezinárodní potřeby pak přispívá na vzdělání konkrétních dětí - sirotků, kterých je v této zemi opravdu mnoho. Za českou stranu činnost Spolku zajišťuje pět dobrovolníků, a na partnerské jihosúdánské

straně máme osm sloužících, které finančně podporujeme.

Tento rok to konečně vyšlo. Jak výjezd probíhal?

Náš první cíl byl uprchlický tábor Palabek, kam jsme dorazili přibližně 24 hodin po přistání v Entebe (mezinárodní letiště v Ugandě). Tady mělo probíhat avizované vyučování Jižosúdánských církevních pracovníků, z nichž většina už byla na místě. Prvních pár dní jsme využili k seznámení se s okolím, s týmem našich spolupracovníků a se studenty, ale také jsme museli absolvovat několik povinných návštěv u místních autorit.

Samotné vyučování bylo naplánováno na šest dní a každý den měli mít studenti čtyři různé lekce: Zákon a milost, Žalmy jako modlitební kniha, Jak vést lidi ke Kristu a učit je biblické základy a obden Příběhy v Bibli a Pastorální epištoly. Realita nakonec vypadala jinak, hned na úvodním setkání nás mluvčí studentů požádal, abychom výuku o jeden den zkrátili, aby se mohli už v pátek vrátet domů, takže jsme každý den přidali jednu vyučovací hodinu po obědě a v pátek odpoledne jsme mohli předávat certifikáty. Naši druhou lokalitou bylo městečko Ayii v Jižním Súdánu. I při měsíce dlouhém plánování to byla cesta s velkým otazníkem, protože ačkoli již v zemi není občanská válka, tu a tam dochází k násilnostem a dopředu se nedá odhadnout, jestli to bude

bezpečné. Toto je také důvodem, proč vyučování probíhalo na našem pozemku v Ugandě a ne přímo v Jižním Súdánu. Díky Bohu byl však v oblasti klid a my se tak mohli znovu setkat se čtyřmi z našich studentů, kteří jsou zaměstnanci místní školy. Strávili jsme tam čtyři dny, a kromě zmíněné školy jsme mohli vidět v provozu i obě naše ordinace (jednu po cestě v pohraničním městě Nimule), večer Keneth nás provedl kolem svých včelích úlů v buši a samozřejmě jsme se nemohli vyhnout povinné návštěvě u šéfa okresu. Velmi emotivní pro mě pak bylo setkání se sirotky, které Spolek podporuje ve spolupráci s Nadací Mezinárodní potřeby. Z Jižního Súdánu jsme se vraceli na chvíli zpět na naši základnu v uprchlickém táboře a odtud jsme už vlastně okružní cestou mířili zpět na letiště. Tato trasa v sobě zahrnovala zastávku v národním parku, kde jsme mohli obdivovat nádheru původní africké fauny. Ovšem prostředí, kde jsme se takto ocitli, už moc africké nebylo. Nebýt toho, že zde bylo reálné riziko, že po setmění narazíte na buvola, nepoznal bych, že nejsem v Evropě.

Dostali jste od svých studentů obledně vyučování nějakou zpětnou vazbu?

Neměli jsme nějaké evaluační dotazníky, nebo tak něco, takže se to dalo pozorovat spíš z jejich zájmu a aktivity. Musím říct, že po prvních minutách své výuky bylo víc než patr-

né, že na to musím jinak. Pro většinu z nich byly probírané lekce ve všech hodinách něco úplně nového, takže nejlepší zpětnou vazbou bylo to, když se v rámci toho tématu ptali na konkrétní věci z praxe. Pak bylo jasné, že chápou, o čem vyučování je a dokážou si to propojit s životem církve - to byl náš hlavní cíl.

Můžeš nám přiblížit život v uprchlickém táboře?

Tábor, ve kterém jsme byli, obývá přes 70 tisíc uprchlíků a Ugandané tato místa nazývají "settlementy". Settlement je rozdělený do sedmi zón a v těch nejstarších už nepoznáte rozdíl od běžného osídlení. Lidé, kteří sem přijdou, dostanou pozemek, na kterém si mohou postavit tukul a založit políčko, kde si pěstují vlastní plodiny jako kukuřici, čirok, kasavu, atd. K tomu pak po určitou dobu do-

stávají i finanční příspěvek, ale jeho výše zdaleka nestačí pokrýt jejich potřeby. Možností, jak vydělat peníze, není mnoho, běžná je třeba výroba štěrků. Lidé sedí okolo cesty a kladívky roztloukají skálu na menší a menší kousky a za zhruba týdenní práci pak dostanou v přepočtu 150 korun. Je ale příjemné vidět, kolik tam mají škol, vzdělání je v Ugandě velmi podporované a je „zdarma“. Ty uvozovky jsou tam proto, že bez peněz to stejně úplně nejde. Dítě má sice nárok na bezplatnou výuku, ale pokud má postoupit do dalšího ročníku, musí složit určitý počet zkoušek a ty už se musí platit. Dalšími náklady jsou školní uniformy a prakticky všechny pomůcky.

Říkal jsi, že možnost jet sloužit do Ugandy/Jižního Súdánu je otevřená i pro studenty ETS. Pro koho dalšího je tato služba otevřená a co je k tomu třeba?

Ta možnost není pochopitelně jen pro studenty, v letošní výpravě byli kromě dvou studentů a dvou učitelů ještě dva účastníci bez jakékoli vazby na ETS. Z věcí, které jsou potřeba bych vyzdvihl hlavně odvalu, schopnost být týmovým hráčem a důvěru v Boží vedení. Cestovat do Jižního Súdánu totiž znamená opustit komfortní zónu a smířit se s nepohodlím a být připravený na možná zdravotní rizika. Ale dá se zapojit i jiným způsobem, například modlitební podporou během výjezdů, nebo finančními příspěvky na konkrétní účel. Na webu Spolku je také možná registrace pro zaslání newsletteru, který pro naše podporovatele pravidelně připravujeme. Nebo přes dříve zmíněnou nadaci je možná adopce na dálku.

Jak ses připravoval na cestu a službu ty?

Zmínil jsem se o Božím vedení, tím jsem totiž začal. Ovšem ne tím způsobem, že bych slyšel povolání jet do Afriky, naopak to bylo několikaměsíční prožívání a modlitby, protože jsem chtěl mít jistotu, že to není jen něco, co bych sám chtěl, ale že je to i Boží vůle. Tento krok byl vlastně nejtěžší, pak už probíhalo jen asi milión různých očkování, nákupy vybavení do rovníkové Afriky a vyřizování víz. V závěrečné fázi pak bylo potřeba ještě vypracovat výukové materiály pro naše studenty – každý lektor si chystal své vlastní, a mohlo se letět.

Já jsem měl v posledním půlroce přípravu ještě maličko zpestřenou přípravou na svatbu, která proběhla 10 dní před odletem a s tím spojeným stěhováním. Bylo to náročné, ale zase jsem neměl čas přemýšlet nad možnými riziky (nemyslím rizika manželství).

Chystáš se se Spolkem pro Jižní Súdán dále spolupracovat? Je v přípravě další výjezd?

Od letošního podzimu jsem se stal členem Spolku a moc rád bych byl součástí příští výpravy, kde se bude opět vyučovat. Předpokládaný termín je na začátku roku 2025, a do té doby bych se měl trochu věnovat Facebookové stránce a postupně převzít administraci webových stránek Spolku. V příštím roce by pak měl proběhnout jeden menší výjezd ve dvou až třech lidech, ale k tomu ještě neznám žádné podrobnosti.

Děkuji za rozhovor a přeji Boží požehnaní v dalším životě a službě.

Lukáš Hamerník bude mít o své cestě prezentaci ve svém sboru. Pokud by byl širší zájem, je ochoten přijet i do vašeho sboru. Kontaktovat ho můžete na emailové adrese Bufetek@seznam.cz

ptala se Iveta Procházková

.....

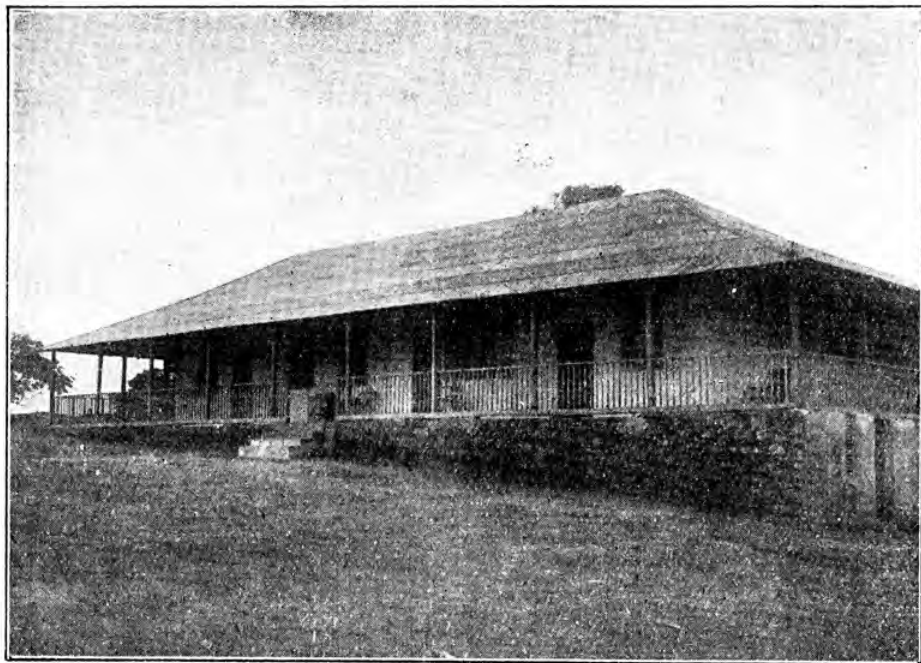
JDĚTE DO CELÉHO SVĚTA...

„Praha - Podmoklí (u Příbrami – rodiště br. Friče – pozn. autora) – Drážďany – Berlín - Hamburk. Zde v přístavu několik milých přátel mne doprovází až na loď „Eleonore Woermann“. Následuje krátké rozloučení, z dále ještě zamávnutí klobouků a jsem samotén. Vykázána mně kabina č. 45, kdež uložena má zavazadla. Jest krásné květnové počasí (úterý 21. května 1907 – pozn. autora), a tak vystupuji opět na palubu, dívaje se na ten různý shon v přístavu a těše se již na dalekou cestu po moři. Bylo již po půlnoci, když silné zabouknutí sirény dalo znamení k odplutí z přístavu na širé moře.“¹⁾

Těmito slovy začíná deník mladého misionáře Otakara Friče, ve kterém popisuje svou službu v Kamerunu. Tricetiletý muž, před čtyřmi lety pokřtěný na vyznání víry bratrem Jindřichem Novotným, původním povoláním účetní v chemickém závodu bratra Václava Zineckera v Hleděsebi, nyní již zaměstnanec pohanské misie německých baptistů v Kamerunu. Poslechl Boží výzvu „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření“ (Mk 16,15).

A tak se Otakar Frič stává prvním zahraničním baptistickým misionářem z Čech, i když jako člen německé misijní společnosti. (Založené roku 1890 německým kazatelem „Svobodných evangelických sborů“ Eduardem Scheve jako první zahraniční misie německých baptistů. Již v roce 1891 zahájila tato misie práci v tehdejší německé kolonii v Kamerunu. Práce zde pokračovala až do začátku druhé světové války, kdy byla opuštěna.)

Právě se tedy naplňuje touha bratra

Dům misionáře v Kamerunu v Africe.

Friče sloužit jako misionář pohanům v Africe. Dejme opět slovo jeho deníku: „Plujeme kol pobřeží Anglie, dále kol Francie, kde loď již jede velice neklidně. Bouře sílí, začíná mi býti nevolno a půvab krásného večera jako by se propadl do hlubokosti mořské. Nemoc mořská dostavila se v plné míře.“²⁾

Jistě by bylo zajímavé číst popis další cesty se všemi jejími půvaby i těžkostmi. Přeskočme však několik dnů až do středy 29. května 1907, o kterém bratr napsal: „O půl sedmé hodiny večer vstoupil jsem prvně na půdu

horké Afriky v Duala v Kamerunu... Dojmy, kteréž jsem si odtud odnášel, zůstanou zapsány v mé duši písmem nesmrtelným.“³⁾

Aby mohl bratr v tomto místě pracovat, aby si získal důvěru domorodců, aby jim mohl kázat radostnou zvěst, musel se naučit jejich řeč – nejprve řeč kmene Dualů a poté dalších kmenů. Jednou z prvních vět, kterou při svých misijních cestách slýchal, byla slova: „A sango, o ben bwanga e?“ Pane, máš lék? A on jim mohl nabízet více než lék na jejich nemoci.

Neustále cestoval v uvedené oblasti,

Pracující domorodci v Kamerunu.

Žáci stanice Nyamtang, kde působí misionář br. Frič, staví zeď.

za kazatelnu mu sloužila třeba bedna, na kterou se postavila lampa, položila Bible, kolem se posadil kinie (náčelník) se svými ženami, za ním ostatní obyvatelé vesnice a bohoslužba mohla začít. To bylo radostné. Na svých cestách se setkával ovšem i s těžce nemocnými, kterým nebylo pomoci. Setkával se s místními samotářsky žijícími lékaři-kouzelníky a náčelníky, kteří soudili členy kmene tzv. „nyomale“, tedy božím soudem, vypitím silného odvaru z jedovatého stromu. Procházel místy, kde do té doby ještě neviděli bělocha, a také místy, kde

se doposud praktikoval kanibalismus. Do všech těchto míst přinášel zvěst o Kristu, o Boží lásce, o spasení. Tak jak si to Pán přeje – jděte do celého světa!

V Kamerunu bratr Frič působil jako misionář a učitel a také příležitostně jako vládní zmocněnec a zástupce domorodců v oblasti Jabassi až do roku 1912. Zde také na stanici Nyamtang poznal sestru Hermínu Winklerovou, se kterou se v listopadu roku 1910 oženil. Když musel v roce 1912 nastoupit povinnou dovolenou, rozloučil se s Afrikou křtem šedesáti osmi lidí.

Pracující domorodci v Kamerunu.
Žáci stanice Nyamtang vyřezávají stoly a židle.

Věřil, že odjíždí pouze na povinnou dovolenou a že se do Kamerunu vrátí. Ovšem situace v Evropě krátce před vypuknutím první světové války tomu zabránila.

Bratr nesložil ruce do klína. Sloužil jako kazatel sboru v Brně. Zde založil také se svou manželkou diakonii „Tabita“, která se věnovala především péči o chudé a žebráky. Později sloužil jako kazatel na stanici vinohradského sboru v Turnově a v Bělé pod Bezdězem, v roce 1926 se stal kazatelem sboru Brno-Husovice. Tato služba byla přerušena na krátkou dobu službou v Brně-Juliánově (dnes Židenicích).

Krátkou dobu sloužil jako sekretář VV BJB, vedl redakční kroužek „Slov života“ a byl častým příspěvatelem časopisu Rozsévač.

Přesto, že stál ve službě církvi až do svých 74 let, podle jeho vyznání byla léta pobytu a práce mezi lidmi v Kamerunu nejkrásnějším a nejradostnějším obdobím jeho života.

1) 2) 3) Z deníku br. Otakara Friče, zveřejněného jeho pravnukem Jaromírem Fričem

připravila Slávka Šveblová

HLEDÁNÍ BOŽÍ VŮLE

Na cestě s Pavlem

Když konali službu Pánu a postili se, řekl Duch Svátý: “Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal.” Potom, po postu a modlitbách, na ně vložili ruce a propustili je.

Skutky 13,2-3

A nepřipodobňujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou mysli, abyste mohli zkoumat, co je Boží vůle, co je dobré, přijatelné a dokonalé.

Římanům 12,2

*Máme rozdílné dary podle milosti, která nám byla dána: Má-li někdo pro-
roctví, ať ho užívá v souhlase s vírou. Má-li službu, ať slouží. Je-li vyučující,
ať učí. Má-li dar povzbuzování, ať povzbuzuje. Kdo rozdává, ať rozdává
upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo prokazuje milosrdenství, ať to činí
radostně. Láska ať je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, lněte k dobrému. Vroucně
se navzájem milujte bratrskou láskou, v prokazování úcty předcházejte jeden
druhého. V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. V naději
se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí.*

Římanům 12,6-12

Do našeho života čas od času přichází období, kdy hledáme nové nasměrování, novou vizi, nové povolání. Asi se shodneme, že pro nás, kdo věříme, že existuje dobrý Bůh, který má pro náš život dobrý plán, je důležité toto nasměrování hle-

dat právě u něj - v jeho slově a v osobním vztahu s ním. Je pro nás ale Boží vedení vždy jasné a srozumitelné?

V knize skutků (Sk 13,2-3) čteme, jak církev v Antiochii přijala v době, kdy konala službu Bohu a kdy se společně postili, jasný pokyn od Ducha

svatého: „Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal.“ Případá mi stále fascinující, s jakou přesností a jistotou rozpoznávají tehdy hlas Ducha svatého. I při druhé misijní cestě apoštola Pavla čteme, jak mu *Duch Svátý* zabránil kázat zvěst o Ježíši v Asii (Sk 16,6), jak potom *Duch nedovolil* jít do Bithynie (Sk 16,7) a hned na to se Pavlovi ve snu ukazuje makedonský muž, který ho volá k sobě, aby jim v Makedonii pomohl (Sk 16,9).

Přestože vnímám riziko zneužití nadpřirozeného zjevení Boží vůle (nejrůznější falešná zjevení a falešná prorocství církev vždy provázela a provází i dnes), chtěl bych v době hledání Božího nasměrování moci se stejnou jistotou, jakou zažíval Pavel, prohlásit: „Duch Svátý řekl...“ Duch Svátý mi

řekl, abych nastoupil do tohoto zaměstnání; Duch Svátý mi řekl, abych teď navštívil svého souseda... V malých i velkých věcech často toužíme po jasném Božím zjevení. Přesto ho ne vždy dostáváme.

Co dělat, když se modlíme, postíme, konáme službu Bohu, stejně jako činili v církvi v Antiochii (Sk 13,2-3), ale jasný Boží výrok nepřichází? Pomiňme teď situace, kdy odpověď vlastně nechceme slyšet, protože jsme si už svojí cestu vybrali, popřípadě kdy víme, jak se rozhodnout, ale nechce se nám poslechnout. Apoštol Pavel církev v Římě nabádá, aby se k poznávání Boží vůle proměňovali *obnovou mysli* (Ř 12,2). Myslím, že není pochyb o tom, že právě modlitba, půst, čas kdy setrváváme před Bohem, jsou způsoby, kterými obnovujeme svojí mysl v Kristu. Sám se ale často přistihnu, že se tolik soustředím na jasné zjevení Boží vůle (nazvěme jí *nepoznaná Boží vůle*), že zapomínám na to, co už od Boha znám, co už jsem od něj dříve přijal (nazvěme to *poznaná Boží vůle*). Nepoznaná Boží vůle láká k odhalení, nabízí dobrodružství, zažití Boží blízkosti a Boží moci, jistotu v neznámé budoucnosti. Není pro nás proto vždy tak nějak lákavější, voňavější, než Boží vůle poznaná?

Z Písma i z naší osobní zkušenosti toho o Boží vůli víme mnoho. Víme, jaký Bůh je, co má rád, jak se na nás v Kristu dívá a k čemu nás jako Ježí-

šovi učedníky povolal. Dá se říci, že ve skutečnosti toho o Boží vůli víme daleko více, než toho nevíme. Je jistě důležité a správné ptát se Boha na další kroky v naší službě, práci, v našich rozhodnutích, tedy hledat Boží vůli. Apoštol Pavel, zde ale církvi v Římě říká, že pro poznávání Boží vůle je třeba také znovu hledět na to, co už od Boha víme - proměňovat se „obnovou“ mysli (řecky: *anakainosis*). Předpona *ana-* značí význam *naboru*, ale také *zpět*, *znovu* a kořen slova *-kainos-* znamená *nový*, *čerstvý*. Je tedy potřeba naší mysl činit *opět (!) novou*, *čerstvou*. Nestala se takovou, když jsme poprvé poznali, že Ježíš je živý a přijali jeho osobní vedení do svého života? Stejně jako obnovujeme vzácné kusy nábytku, památné budovy, je potřeba obnovit to, co už od Boha známe, to co je staré, poškrábané, opotřebované a může se někdy schovávat pod nánosy prachu a špíny. Co je v našem životě takovým nánosem?

Pavel zde římským věřícím obnovu mysli klade do protikladu k naší zjevné tendenci splynout s tím, co vidíme kolem sebe, co nás obklopuje: „A nepřipodobňujte se tomuto věku“ (Ř 12,2). Přijímáme tak povzbuzení, abychom poznanou Boží vůli stále oživovali, abychom ji nenechali zanést tím, co je běžné v našem okolí. Jinými slovy můžeme říci, že zjevování (nepoznané) Boží vůle se daří tam, kde žijeme, konáme Boží vůli poznanou, kde jsme

standardy našeho věku, našeho „království“ nahradili standardy Božího království. Jak poznáme, jaké standardy žijeme?

Apoštol Pavel římským křesťanům podává poměrně zevrubný výčet situací, které mají dosvědčovat náš život s obnovenou myslí, jak čteme ve 12. kapitole (Ř 12,9-21), ale i v následujících dvou kapitolách. Ty se můžou stát pro nás vodítkem. Je například naše láska opravdu bez přetvářky (viz Ř 12,9)? Předcházíme v úctě jeden druhého (viz Ř 12,10)? Jsme v soužení trpěliví a v modlitbě vytrvalí (viz Ř 12,12)? A takto bychom mohli pokračovat. Mimo poznanou Boží vůli, která platí stejně pro nás všechny, ale Pavel zmiňuje také specifickou poznanou vůli, kterou jsme přijali každý osobně, ať už pro dlouhodobou službu nebo pro konkrétní okamžik. Vybízí nás k tomu, abychom si vážili našeho jedinečného povolání a abychom ho uváděli do života. Kdo má dar povzbuzování, ať povzbuzuje, kdo vyučovat, ať vyučuje, kdo vést, ať tak činí se zápallem... (Ř 12,6-8). Poznanou Boží vůli si tedy máme nejen připomínat, ale především jí žít. Jak na tom jsme? Žijeme poznanou Boží vůli?

Na začátku jsme si připomínali, jak Pavel na své cestě zažíval nadpřirozené zjevování Boží vůle. Tak jak známe službu apoštola Pavla, můžeme snad říci, že Boží vůli poznanou dokázal žít častěji než mnoho z nás. Vkrádá se

mi ale otázka, jestli Pavel oproti nám neměl výhodu. Jestli zkrátka neplatí, že dokázal žít poznanou Boží vůli lépe než my právě proto, že zažil tolik mocných zjevení Boží vůle nepoznané. Je však důležité si všimnout, že Pavlova cesta je sice protkaná Božími zásahy, ale také mnohými zápasy.

Po vyslání na první misijní cestu (Sk 13,2-3) Pavlovy úspěchy v šíření dobré zprávy o Ježíši střídá řada neúspěchů a jeho posun na nová místa se více než nadpřirozeným zjevováním Boží vůle řídí tím, jak Pavla vyhánějí z jednoho města za druhým: Do Ikonie přichází poté, co je vyhnán z Pisidské Antiochie (Sk 13,50-51), z Ikonie utíká (!) kvůli pronásledování do Lystry, kde ho nakonec ukamenují a v domnění, že je mrtev, vyvěčou za město (Sk 14,19-20). Přesune se dále do Derbe a ve svém povolání pokračuje. Na druhé misijní cestě, když ho Boží zjevení ve snu vede do Makedonie, přichází do Filip, kde je nakonec svlečen, zbit holí a uvězněn (Sk 16,22-23). V Tesalonice, kam se dále přesouvá, zápasil s tím, aby opět o Ježíši promluvil (1Te 2,2), ale jde, mluví a jeho slova doprovází uzdravování a další zázraky. I zde a v dalších městech se však popsany scénář pronásledování znovu a znovu opakuje. Měl to Pavel tedy jednodušší?

Předně můžeme vidět, že poznávání Boží vůle nebylo pro Pavla jen nějakým povzbuzujícím prožitkem, ale

postojem jeho srdce. Pavel poznanou Boží vůli opravdu žil navzdory tomu, jestli se mu zrovna daří, nebo nedaří, navzdory tomu, jestli prožívá vnitřní jistotu, nebo zápasí s pochybnostmi, jestli ví, kudy dál, nebo neví. Vidíme také, že Bůh na Pavlovu horlivost pro konání jeho vůle reaguje: přichází, jedná, uzdravuje, Pavla zachraňuje, zapotruje, a když je třeba, ukazuje Pavlovi ze své vůle něco nového.

Věřím tedy, že stejně jako apoštol Pavel, můžeme se i my znovu upevnit v tom, co jsme od Boha již poznali, s důvěrou vykročit a z dalšího poznávání Boží vůle se znovu a znovu těšit.

*Jindřich Mareš,
Lavina, sbor BJB Vysoké Mýto*

Přijal jsem povolání misijně pastoračního pracovníka ve sboru Lavina ve Vysokém Mýtě, kde jsem před necelými 8 lety poznal Krista. Žiji v Hradci Králové s manželkou a třemi dětmi. Moje další povolání jsou asistent pedagoga na základní škole a tlumočnick českého znakového jazyka.

INFORMACE Z VV

Informace z jednání VV BJB dne 6. září 2023

Akce BJB

Je za námi i před námi mnoho akcí, za které jsme vděční. Kromě těch pravidelných nás čekají i tato mimořádná setkání - prosíme, modlete se za přípravu i jejich průběh

- setkání statutárních zástupců sborů dne 23.9. 2023 v Praze
- výjezdní setkání odborů a VV v centru Immanuel v termínu 20. a 21. 10. 2023
- koncert Rodrigo Rodrigueze dne 6. prosince 2023 v Brně
- první setkání s podnikateli v BJB v pátek 5. dubna 2024 v Brně
- vzdělávací konference BJB 11. 5.

2024 na téma “Křtíte” v Brně

- kurz kazatelů ve dnech 21. - 23. 5. 2024 v centru Immanuel

Celkový přehled akcí BJB na tento školní rok najdete na webové stránce BJB - <https://www.bjb.cz/kalendar>

Rada zástupců sborů

Projednali jsme rámcový program letošní Rady zástupců sborů, která se uskuteční v sobotu 6. listopadu 2023 v Brně. Zabývat se budeme tématem ordinace kazatelů, podněty z Komise pro dokumenty, z Finanční a hospodářské rady, z oblasti vzdělávání i práce našich odborů.

Odbory a komise

Odbor mládeže pořádá Kompas (sestkání pro vedoucí mládeži) v termínu 15. - 17. září, v přípravách je Konference mládeže v Brně a druhý ročník kurzu studia Bible Jozue. V letošním školním roce se bude probírat Starý zákon a mohou se přihlásit noví zájemci. Informace a přihlášku najdete zde - <https://mladej.net/jozue>

Misijní odbor připravuje zajímavou konferenci s názvem Církev v síti. Bude se konat v sobotu 11. listopadu v Praze. Podrobný program a přihlášky najdete zde - <https://www.bjb.cz/cirkev-v-siti>.

Dále se můžete těšit v příštím roce na dvoudenní misijní konferenci (9. - 10. února 2024), která bude zaměřena na oblast koučinku. Misijní odbor chce rozšířit tým rady misijního odboru pro oblast zakládání sborů, zahraniční misie, misie v rámci sborů a program obnovy sborů.

Odbor sester zve na regionální setkání sester v Žatci (18. 11. 2023), v přípravách je pak konference sester v Litoměřicích, která se uskuteční v květnu příštího roku.

Odbor pro manželství připravuje manželské víkendy, vzdělávací konferenci v Pardubicích (25. 11. 2023) a Konferenci pro rodiče. Ta se uskuteční opět v Brně a v Chebu.

Komise pro vzdělávání pokračuje v organizaci druhého roku vzdělávacího programu Timoteus. V rámci

konference mládeže i Rady zástupců sborů bychom se rádi zeptali na případné zájemce o otevření nové studijní skupiny programu Timoteus ve školním roce 2025/26. V přípravách je také vzdělávací konference s tématem "Křtěte", které se uskuteční 11. května 2024 v Brně. Zveme na ni všechny kazatele, starší sborů a zájemce o biblické vzdělávání.

V říjnu se uskuteční jednání **Komise pro dokumenty**, která připraví podklady pro RZS v otázce přidruženého členství a změny způsobu hlasování na SD. O otázce přidruženého členství by tak bylo možné hlasovat na příštím SD v roce 2024.

Sbory a kazatelé

Bratr předseda se zúčastnil v Šumperku instalace kazatele bratra Ivo Pospíšila. Přejeme mu do jeho nové služby moudrost a Boží požehnání. V létě také navštívil bratr předseda sbor na Svaté Heleně, kde se zúčastnil oslav 100. výročí založení tohoto sboru.

Finance

Tajemník informoval o připravovaném jednání Finanční a hospodářské rady, které se bude zabývat především dlouhodobým výhledem financování služby BJB do roku 2030. Materiál z jednání bude představen na RZS. VV také schválil navýšení příspěvku na stravenky zaměstnancům kanceláře z 55 Kč na 99 Kč na stravenku, částka nebyla revidována již několik let.

Podpůrný fond

Výkonný výbor se zabýval návrhem na změnu pravidel vyplácení příspěvků z podpůrného fondu, protože výše úvazku pracovníka sboru (at' již kazatele nebo misijních pracovníků) nemusí vždy odrážet potřebnost takové podpory. Návrh nových pravidel (a kalkulaci, co by to znamenalo), předloží tajemník na dalším setkání.

Ostatní

Tajemník předložil Výkonnému výboru návrh na elektronický Newsletter BJB, který by vycházel (podobně jako Zpravodaj) čtyřikrát ročně. Nabídl by členům sborů BJB odebírat přímo informace o dění z BJB a všechny emailové zprávy z kanceláře by tak nemuseli kazatelé přeposílat v rámci sborů. Představení tohoto nového komunikačního kanálu proběhne v rámci RZS.

Vyšla kniha "Více než přesvědčení" od br. Dietricha Schindlera. Můžete si ji objednat na webových stránkách BJB - <https://www.bjb.cz/shop/vice-nez-presvedceni>

VV předloží RZS návrh na formální zrušení IČO Diakonie BJB. Diakonické a humanitární aktivity by nadále pokračovaly v rámci IČO BJB a Krizového fondu, tak jak je to nyní. Diakonie BJB (jako právnická osoba, která by zastřešovala jednotlivé diakonické aktivity sborů) již několik let nevyvíjí činnost. Tento návrh byl projednán i s minulým vedením Diakonie BJB.

Do kanceláře VV nastoupila od září nová asistentka Tereza Němejcová s úvazkem 1 den v týdnu. Bude především pomáhat sestře Ivetě Procházkové s administrativou, chodem kanceláře a zasíláním knih. Kontaktovat ji můžete na emailu tereza.nemejцова@baptist.cz.

Ekumena a European Baptist Federation (EBF)

Bratr předseda Pavel Coufal se zúčastní sjezdu spolku Exulant dne 9. září v Praze. VV schválil pracovní cesty předsedy v tomto školním roce do Varšavy a do Polska, oboje v rámci setkání EBF.

Příští jednání VV: středa 8. listopadu 2023 v 9:30

Jan Jackanič, tajemník VV

.....

LETNÍ ŠKOLA BJB 2023

Letošní Letní škola BJB se konala od soboty do pátku 5. - 11. srpna, opět v krásném prostředí Beskyd v roubenkách areálu Křesťanské akademie mladých v Malenovicích. Studijního pobytu se zúčastnilo 19 lidí, z toho 12 studentů programu Timoteus. A také dalších 7 kazatelů a pracovníků naší Jednoty, kteří s námi strávili jeden až tři dny.

Br. kazatel Miroslav Čížek z Olomouce se věnoval biblickému studiu novozákonního listu Římanům. Témata ze systematické teologie vyučovali kazatelé Jiří Marek z Ostravy a Marek Titěra z Prahy. Předseda VV Pavel Coufal vedl přednášky a rozhovory o bohoslužbě a uctívání Boha a o modlitbě a půstu. Vedoucí odboru mládeže Pavel Mrázek hovořil o některých pastoračních otázkách a přístupech.

Do společných večerních programů se zapojili br. tajemník Jan Jackanič (téma o církvi a církvích), Daniel Kuc

z Plzně (svědectví ze zakládání sborů), vedoucí misijního odboru Vladimír Zeman (misie), Jaroslav Pleva (osobní svědectví a zkušenosti z celoživotní služby kazatele). Závěrečný večer svědectví pak vedli sami studenti.

Týdenní pobyt jsme letos zpestřili odpoledním výšlapem na Lysou horu, který nám dal možnost těšit se z nádherného díla našeho Stvořitele a také se osobně sdílet a hlouběji se vzájemně poznávat.

Osobně jsem si opět velmi užil tento skvělý čas v duchovním společenství s lidmi, kteří mají touhu hlouběji poznávat Boha, studovat Boží slovo a růst v osobním životě víry i ve službě. Bylo to velmi požehnané. Díky Pánu.

Pavel Coufal

INSTALACE NOVÉHO KAZATELE V ŠUMPERKU

Šumperský baptistický sbor má od září nového kazatele. Toto povolání od Pána církve i od sboru přijal bratr Ivo Pospíšil, který dosud sloužil v Šumperku jako starší. Letos tedy po mnoha letech opustil své civilní zaměstnání a nyní se může plně věnovat službě kázání, pastorače i vedení sboru.

Slavnostní shromáždění se konalo v neděli 10. září. Úvodním slovem při něm posloužil předseda Výkonného výboru Pavel Coufal, po němž následovaly modlitby za požehnání a zmocnění br. kazatele a jeho manželky Moniky, do kterých se kromě

staršovstva a předsedy zapojil i br. kazatel Jan Pospíšil (otec). Po pozdravu br. Jana Pospíšila pak měl nový kazatel Ivo své „první“ kázání, které spojil s osobním svědectvím o tom, jak ho Pán postupně vedl životem a připravoval do této služby.

Přejeme br. Ivo Pospíšilovi Boží vedení, plnost Božího Ducha, moudrost k rozeznávání Boží cesty i dobrý tým spolupracovníků v celém sboru. Ať Pán i nadále žehná svou milostí šumperskému sboru a jeho svědectví.

Pavel Coufal

100 LET OD ZALOŽENÍ ČESKÉHO BAPTISTICKÉHO SBORU NA SVATÉ HELENĚ V RUMUNSKU

V polovině srpna tohoto roku jsme měli mimořádnou příležitost připomenout si 100 let práce českého baptistického sboru na Svaté Heleně v Rumunsku. Ve vzpomínkách Václava Černíka (1893-1975) je napsáno:

„My čtyři jsme se rozhodli pro svatý křest, který se konal 15. srpna 1923 v Nové Moldavě, čtyři ze Svaté Heleny a sestra Barbora Kučerová z Dolní Lupkové. Hned poté byl založen sbor Novopokřtěných bratří baptistů ve Svaté Heleně kazatelem Iliem Craiovanem.“

„Od roku 1923 až do roku 1935 i později Pán Ježíš Kristus se k nám velice přiznával, takže sbor vzrostl z 5 členů na 90.“

První vzpomínkové shromáždění se konalo v sobotu 12. 8. 2023 večer a bylo zaměřeno na 50. výročí práce sborového orchestru, se službou hudebníků současných i bývalých, kteří vytvořili asi padesátičlenný soubor s mandolínami, kytarami, houslemi, harmonikami, trubkami a dalšími nástroji. Zazněly nádherné písně, hudebníci hráli i zpívali a písně oslovovaly přítomné.

Další shromáždění proběhla v neděli 13. 8. od devíti hodin dopoledne a od šesti hodin večer za účasti několika stovek bratří a sester - z místního sboru, z okolních rumunských sborů, ze Srbska, bratří a sester a krajanů z České republiky, Argentiny, USA, Austrálie, kteří mají svůj původ na Svaté Heleně. Mezi účastníky byli i někteří turisté z naší země i ze Slovenska, kteří hojně navštěvují Svatou Helenu a další české vesnice v Banátu. Do služby a vedení shromáždění s písněmi hudebníků, českými i rumunskými písněmi místní mládeže i písněmi mládeže z České republiky byli zapojeni za místní sbor jeho kazatel Adolf Kopřiva, sloužící bratr František Eliáš a další místní bratři, dále kazatelé z okolních rumunských sborů z Coronini a z Nové Moldavy, z Argentiny br. kaz. Karel Černík. Z Bratrské jednoty baptistů v České republice byli účastní předsesta výkonného výboru BJB br. kaz. Pavel Coufal z Brna, br. kazatelé Alois Boháček z Aše, Jaroslav Hruža ze Žatce a David Sláma z Chebu. Kázání, vzpomínky, historie byly prokládány písněmi orchestru a mládeže.

Shromáždění se konala v místním baptistickém kostele, postaveném v roce 1895 českým evangelickým reformovaným sborem, který byl na Svaté Heleně založen r. 1862. Vzhledem k několika stovkám účastníků byla shromáždění přenášena na venkovní velkoplošnou obrazovku vedle kostela.

Přijetí a péče místního baptistického sboru byla příkladná, výborný společný oběd asi pro 300 přítomných v místním kulturním domě, občerstvení odpoledne a večer na bývalé evangelické faře. Stejně tak o týden později 25. - 27. 8. probíhající vzpomínky na 200 let od založení obce Svatá Helena se společnými bohoslužbami všech věřících na Svaté Heleně, katolíků a baptistů, za účasti velvyslanců České

republiky z Bukurešti a z Bělehradu, se zajištěním všeho potřebného pro všechny přítomné, účastníky spojovaly.

Dík patří Pánu Bohu, který si použil naše prarodiče, praprarodiče a další generace po dobu 100 let pro své dílo na Svaté Heleně, kde zachovali víru i český jazyk až dodnes. Ať jsou tyto nádherné dny společného obcenství, setkávání, rozhovorů, vzpomínek, rozsévaného Božího slova v písničkách a hudbě impulsem otevřít se znovu Pánu Bohu, aby jeho dílo pokračovalo i skrze nás a naše děti všude, v různých zemích, kde se nacházíme.

Václav Černík, Cheb I

.....

SVĚDECTVÍ

Jmenuji se Barbora Žitná a jsem z Brna. Vyrostla jsem ve věřící rodině a od malička jsem chodila do Brněnského baptistického sboru. O Boží existenci jsem nikdy nepochybovala. Evangelium jsem znala. To, že Bůh je milující otec a chce mít se mnou osobní vztah, jsem ale pochopila až ve 12 letech. Rozhodla jsem se tedy Ježíše následovat a následně jsem se i v našem sboru nechala pokřtít. V průběhu let jsem byla součástí různých služeb. Vždy jsem měla velmi ráda chvály. Když jsem nastoupila na vysokou školu, začala jsem se věnovat službě mládeži. Asi od 15 let jsem navíc začala přemýšlet o práci pro Pána na plný úvazek. Tato moje touha přes roky rostla. Modlila jsem se za ni a prosila Boha, ať mě v pravý čas povolá tam, kam chce, jestli je to Jeho vůle. Nedokázala jsem si totiž představit, jakým způsobem bych takto mohla pracovat. Leželi mi na srdci především mladí lidé v naší republice. Po skončení vysoké školy jsem nakonec v září 2022 nastoupila na částečný úvazek jako misijní pracovník v našem sboru. Náplň mé práce se měla vázat k nově vznikajícímu společenství Runway, které se nachází v Brněnské čtvrti Bystrc. Nyní jsem tedy součástí misijní skupiny

zakládající nový baptistický sbor.

Musím se přiznat, že jsem do této služby nastupovala s velkou bázni. Jednou z hlavních věcí, které mám na Runwayi na starost, je služba mládeži. V době, kdy jsem do Runwaye přišla, ale žádná mládež neexistovala. Měli jsme kontakt na jediného kluka, který se v minulosti účastnil příměstských táborů a klubu pro děti. Nepřestávám ale žasnout nad Boží milostí, jak nám v této oblasti neskutečně požehnal. Postupně se poskládal tým cca 10 mladých vedoucích z našeho domovského sboru. S jejich pomocí jsme se rozhodli nový klub založit. Neměli jsme tušení, kde vezmeme účastníky. Začali jsme ale chodit hrát volejbal a basketbal na nedaleké hřiště a postupně se na nás začali nabalovat další a další. Začali jsme je zvát na naše kluby a z nich se stali pravidelní účastníci. Nyní na konci školního roku mohou s vděčností říct, že na naše kluby chodí pravidelně kolem 8-10 teenagerů z okolního sídliště, kteří mohou každý týden slýchat o Bohu. Často také přivádějí svoje kamarády, takže na našich setkáních bývá cca každých 14 dní někdo nový. Jsou to všechno mladí lidé pocházející z nekřesťanského prostředí.

Kromě služby mládeži v Bystrci samozřejmě probíhají také další aktivity. Vedle pravidelných bohoslužeb a klubů pro děti a pro maminky, se jedná např. o Den dětí, zimní víkend na horách pro všechny generace, příměstský tábor, nebo letní mini festival Léto na Teyschlovce.

Služba v Bystrci je pro mě úplně novým druhem práce. Z našeho velkého domovského sboru v centru Brna jsem byla zvyklá na evangelizace na půdě sboru pro nesourodou skupinu nově přichozích lidí. V Bystrci je to jiné. Lidé, kterým se snažíme sloužit se mezi sebou znají.

Současně, než abychom tyto lidi zvali k nám, píše jdeme za nimi ven.

Připadá mi to jako něco krásného. Stáváme se totiž součástí místní komunity. Lidé se o nás dozvídají od sebe navzájem. A tím, že jsme neustále mezi nimi, můžeme s nimi budovat dlouhodobé vztahy. Když jsem před necelým rokem do této služby nastupovala, neměla jsem tušení, co přijde. Připadala jsem si maličká a slabá. Když se nyní dívám na Boží dílo, jsem v úžasu nad Boží velikostí a milostí, kterou nám dává. Toužím po tom, aby v Bystrci vznikl velký a silný sbor, který bude moci vyslat novou misijní skupinu a založit další sbor.

.....

CO VLASTNĚ DĚLÁ...

FINANČNÍ A HOSPODÁŘSKÁ RADA

V úterý 12. září 2023 se konalo první setkání Finanční a hospodářské rady (FHR) Bratrské jednoty baptistů, nově ustavené na posledním Sjezdu delegátů. Při této příležitosti jsme se zeptali tajemníka VV Jana Jackaniče:

Jaké je poslání FHR a jaký je rozdíl mezi FHR a předchozí finanční komisí?

Finanční a hospodářská rada má oproti předchozí finanční komisi širší pověření. Kromě sestavování návrhu rozpočtu se zabývá financováním BJB jako celku. Má doporučovat a posuzovat hospodaření BJB, navrhopvat, jak lépe s prostředky hospodařit, a celkově sledovat naši finanční situaci. Schází se sice jen 1x ročně, ale jde především o dlouhodobý pohled na to, jakým způsobem máme se svěřenými prostředky v BJB nakládat.

Jaké bylo vaše první setkání? Čemu jste se věnovali?

V letošním roce je rozpočet již schválený, takže jsme měli více času se seznámit se všemi oblastmi financí BJB, včetně mezd, správy majetku, investic a uvažovat o tom, jak dále. Na setkání jsem měl připravený hrubý výhled hospodaření do roku 2030, který FHR připomínkovala a ve výsledné podobě ho budeme prezentovat na jednání RZS i setkání s vedoucími našich odborů.

Jak vidíš současnou finanční situaci BJB?

V letošním roce budeme mít zřejmě poslední vyrovnaný rozpočet a od toho příštího budeme muset začít čerpat rezervy, které jsme si v minulosti

vytvořili. Zhruba dvě třetiny našich nákladů tvoří mzdy všech pracovníků a budeme muset hledat nové zdroje, jak tyto výdaje pokrýt. Máme příjmy z pronájmů, do kterých jsme mohli investovat prostředky ze vzdělávacího fondu, pracujeme s penězi, aby nám přinášely výnosy na spořicíh účtech a nově se chceme také obracet na dárce z BJB a žádat je o podporu konkrétních aktivit a platů. V příštím roce chceme také otevřít oblast finančních investic. Pokud se podaří tato kombinace, může zůstat služba BJB v současném rozsahu.

Jaké výzvy a potřeby vnímáš ve finanční a hospodářské oblasti BJB do budouc-

na? Jak v tom může FHR pomoci?

Výzvu vidím v tom, abychom využívali všech možností, které máme. Povzbuzující pro mě osobně byla také podpora od členů této komise, abychom se nebáli obrátit na členy BJB při hledání dalších zdrojů pro naši službu v BJB. Pro mě osobně je v tom FHR velkou pomocí, protože se mohu na bratry obrátit o radu a doporučení a zažívat tak, že společně toho můžeme v BJB udělat víc, než by zvládal jednotlivec.

ptal se Pavel Coufal

BRNIŠTĚ

O historii dávné i nedávné vypráví bratr Karel a sestra Růženka Kucovi, o současnosti pak bratr kazatel sboru v Brništi Jiří Šimek.

J aké byly začátky sboru v Brništi?

Na začátku se zformovala skupina reemigrantů ze Zelova, a ti ustanovili stanici Libereckého sboru. To bylo v roce 1945, první shromáždění bylo na Vánoce. Služby laického kazatele se ujal bratr Josef Matys a v Brništi byl laickým kazatelem až do roku 1995. Tento stav setrval celou dobu komunismu i po revoluci. Potom se nejdřív Jablonec a poté Cvikov v roce 1992 osamostatnili od Liberce a v roce 2007 po postavení modlitebny se osamostatnilo Brniště.

Byli jste stanicí, neměli jste tedy stálého kazatele.

Jako první jezdil kazatel Teofil Tuček, ten jezdil vlakem sem do Brniště. A pak když se jezdilo do Cvikova, tam bylo dopoledne shromáždění a ve dvě hodiny odpoledne bylo

v Brništi. Takže to stíhal buď kazatel, nebo laický kazatel. A pak přibyli další, v nedávné historii Pavel Novosad, David Sláma a ještě bratr Daniel Hýsek – ten u nás přímo bydlel. On se přistěhoval ze Slovenska, dělal tady elektrikáře a zároveň misijního pracovníka a pak odešel do Broumova.

Co bylo podnětem k osamostatnění sboru?

Důvodem a nutnou potřebou vni-ku samostatného sboru ve Cvikově se stanicí v Brništi bylo probuzení mezi mládeží na Českolipsku po Sametové revoluci v roce 1989. Na Liberecku se konala různá evangelizační shromáždění, promítal se film Ježíš a děti hovořily o Bohu se svými spolužáky a vydávaly svědectví o víře v Ježíše.

V té době si mládež vedla kroniku, a tak jsem si mohl připomenout tu dobu, jak probíhala. To je zazna-

menáno: „V roce 1991 byl o prázdninách křesťanský tábor v Kunraticích u Němcových. Tehdy uvěřilo 10 mladých lidí. Začínaly skupinky na gymnázium v Mímoně. V Novém Boru jsme se nějaký čas scházeli v modlitebně evangelického sboru. 29. září 1991 byl společný křest s Libereckými v Jablonci nad Nisou. Křtem sloužil kazatel Šperl.“

Jak se stavěla modlitebna, kdy se stavěla, kdo ji stavěl?

Modlitebna se začala stavět v roce 2001, jenom základy na podzim. A k tomu přispěly i finance, co tatínek dostal jako finanční odškodné z restitucí. V roce 1951 mu totiž zabrali pole i celé hospodářství. Základy se dělaly v září a tatínek pak v listopadu zemřel. Takže ještě viděl ty základy modlitebny a ty plány. Ještě jsme si na tu základovou desku půjčili od Výkonné-

ho výboru. Byly základy a potom rok a půl se nestavělo, protože nebyly peníze – a i ty základy potřebovaly nějakou dobu se usadit. Na to by asi stačila kratší doba, ale začalo se pak intenzivně v červnu 2003. A na Vánoce 2004 už jsme se tam začali scházet. Byl ale předtím i koncert v rozestavěné modlitebně. Pavel Novosad byl v Americe prezentovat stavbu, kde získal peníze od nějakých sborů, ti taky přispěli. Ti z Ameriky se tu byli i podívat. A jinak brigády byly, mládež odněkud z USA, dvakrát z Kanady.

Do té doby jste se scházeli kde?

Předtím jsme se scházeli v takovém domečku, který byl na návsi za potokem. To nám dali už v roce 1949 za vlády komunistů, prodali nám to. Potom v padesátých letech přišel z Národního výboru předseda za tatínkem, protože se s tatínkem znal – tatínek

byl pracovitý člověk, takže se znali odněkud z družstva – a říkal, že z okresu nařídili, že se ten dům má zbourat. Tátínek se ptal, co máme dělat, a předseda odpověděl, že to máme zatím nechat být, že se uvidí. Po nějaké době to ten předseda vyřídil na okrese, a po čase přišel papír, že demolice byla provedena. Ale ona nebyla! On to ten předseda vzal na sebe. Nevěřící nás kryl. Ten předseda byl takový lidský, nechtěl nás pronásledovat.

Takže modlitebna stála. Ale ona to byla jenom taková uzounká chodbička a jedna místnost ze dvou probouraných místností a vešlo se nás tam tak 45 lidí. A suchý záchod, bez vody. Elektrína tam byla, ale staré rozvody a každou neděli ráno jsme tam museli

chodit topit, aby tam odpoledne bylo aspoň trochu teplo. Jinak přes týden se tam netopilo.

Jaké to tu bylo za komunistů? Jak baptisty viděli ostatní spoluobčané?

Spoluobčané byli vstřícní. Tady všichni pracovali v družstvu, můj tatínek byl vedoucím přes pole, takže se hodně a dobře staral, takže občané nás měli rádi. Ale vedení ne, několikrát za ním byli i členové StB, a vzali tatínka někam stranou, k lesu, nebo ho uzamkli za dveře na Národním výboru. Ze začátku, v padesátých letech, tatínkovi občas nedali přidělové lístky na chleba. Když spolupracovnice viděly, že maminka nemá svačinu, tak se podělily. V šedesátých letech se to zlepšovalo. Byl tu i vstřícný předseda družstva.

V modlitebně jste byli slyšet, když jste zpívali, že?

To asi ano, ale občanům to nevadilo. A vlastně ještě za totality, když se to tu osídlilo, tak nás baptistů tu bylo asi nejvíce – to je ale jen okolo 20 lidí – jinak tu bylo pár katolíků, a ještě několik členů Československé Církve Husitské. Takže bylo to viditelné, ale scházet se nám nezakazovali. A občané to tak brali, nikdo nám tam nikdy neškodil. Občas jsme zapomněli zamknout, ale nikdo nikdy nic nezničil.

Jak v té době probíhala evangelizace?

Zvali jsme lidi, u kterých jsme věděli, že mají zájem. Vlastně až do revoluce jsme neměli na modlitebně žádnou ceduli – ten dům vlastně neexistoval. Takže spíš že o nás lidi věděli, některé rodiny z vesnice k nám občas chodily, ale nikdo nepřibyl.

Jak to vypadá dnes?

Ze začátku, co jsme měli postavenou modlitebnu, se k nám lidi chodili dívat ze zvědavosti, ale teď už méně.

Ještě jsme párkrát měli ve staré modlitebně na Vánoce půlnoční. To někteří lidé z vesnice chodili. A na první půlnoční v nové modlitebně byla modlitebna plná, to jsme otevřeli dveře a bylo úplně plno. Asi 120 lidí tehdy přišlo. To byl pro nás úžas. Ještě i několik let potom se modlitebna na půlnoční naplnila, ale poslední roky už nepřichází tolik lidí.

Teď v současnosti máme okolo 40 členů. Když se stavěla modlitebna, bylo nás 15. Když byla postavená, začali k nám jezdit lidé z okolí, kteří uvěřili jinde, nebo po promítání filmu Ježíš, tak jsme se rozrostli. Takže nás potom při zakládání sboru bylo asi 20.

Čím žije v současnosti sbor v Brništi?

Nežije ničím zvláštním. Žije normálním sborovým životem, kde běží běžné setkávání se snahou oslovit lidi evangeliem. Žijeme stejně jako všichni ostatní. Během týdne máme skupinky, biblickou, dorost a mládež. V Mimoni je skupinka, a ti lidé jsou pro mě velkým povzbuzením.

Máte nějaké plány do budoucnosti?

Nyní zvažujeme novou formu setkávání skupinek po třech lidech. Tyto skupinky by měly být misijní. Mělo by to být pravidelné setkávání na ohraničenou dobu, jednou týdně asi tak na hodinu. Rád bych pro to získal mládežníky. Uvažujeme o modlitbách přes ZOOM, ale musíme to ještě probrat na sborové hodině. Přemýšlíme

také, že bychom udělali tabulku se seznamem služeb, takovou nabídku. Každý by si mohl vybrat, kam by se zapojil. Chceme dát nabídku, co by mohl někdo dělat.

Spolupracujeme na letních táborech v Bělé pod Bezdězem, a přemýšlíme, že uděláme příští léto příměstský tábor i tady v Brništi. Nejvíce akcí pro veřejnost máme na konci roku. Na Vánoce jsme dříve dělali na návsi živý Betlém. Míváme vánoční a novoroční shromáždění. Lidé přicházejí, ale spíš přicházejí za kulturou než za duchovními věcmi. Rád bych, abychom dělali aktivity ne proto, abychom si je odškrtli, ale abychom jimi žili. Abychom žili zprávou o tom, co pro nás Ježíš udělal, a nenechávali si to pro sebe.

Můj osobní problém je, že nemám kontakty mimo církve. Nejvíce lidí do církve přivádí ti, kdo čerstvě uvěří, protože ještě mají ty kontakty. V současnosti jsou lidé hodně vytížení a my na ně nemůžeme nakládat další břemena. Dnešní doba je v mnohém jiná.

Co ti dělá ve sboru radost?

Členové našeho sboru se sjíždí z okolních vesnic a městeček. Ale máme i členy, kteří k nám jezdí i ze 70 km vzdáleného Jičína. Radost nám dělá, že se můžeme scházet bez omezení, bez roušek; že přišli noví lidé do sboru; z mládeže; že lidé nacházejí své místo ve společenství. Vidím tady spoustu úžasných lidí, služebníků, modlitebníků.

.....

ODBOR MLÁDEŽE

FRONTLINE

Mezidenominační setkání pro vedoucí pracovníky s mládeží

Frontline je akce, jejíž přípravy a pořádání jsme se směli zapojit spolu s Křesťanskou akademií mládeže, odbory mládeže Církve Bratrské, Apoštolské církve a Slezské církve evangelické. Během prodlouženého víkendu (24. - 27. 8.) se sešlo cca 60 vedoucích pracovníků s mládeží z výše zmíněných církví, aby společně chválili Boha, sdíleli se

o radostech a výzvách svých služeb, navzájem se za sebe modlili a účastnili praktického vyučování, které měl na téma „Učednictví“ Dave Patty z KAM/ Joshiah Venture. Za BJB se akce účastnilo celkem 5 lidí. Byla to akce ve které jsme směli vnímat propojení Kristem, přijmout požehnání z vyučování povzbudit se navzájem.

KEMPERENCE 2023

Černá Hora

Poslední týden prázdnin se v Černé Hoře uskutečnila Kemperence, pořádaná odborem mládeže BJB. Kemperence je zvláštní slovo, ale je to v podstatě jednoduché – jde o spojení slov Kemp a Konference. Jde totiž o to, že mládež chtěla mít jak „kempové“ prostředí a aktivity, které není možné mít během konference,

ale zase nechtěla přijít o možnost seminářů a vyučování. A proto je během běžného dne součástí programu jak vyučování, chvály, modlitby, tak dostatek volného prostoru pro hry, sporty, procházky nebo jen rozhovory. Uprostřed týdne je pak „konferenční den“ – který je od rána až do večera zaplněn vyučováním a semináři.

↓↑ *Kemperce*

Letos se Kemperence zúčastnilo celkem 91 zaregistrovaných účastníků (ze 13ti sborů BJB a 6ti mimo BJB), i když ne všichni byli přítomni po celou dobu. Největším „lákadlem“ byl řečník Dietrich Schindler, který měl na starosti vyučování během konferenčního dne. Dietrich je misionář / zakladatel nových sborů v Německu, s velmi praktickým vyučováním. Pro potřeby konference jsme také přeložili i jeho poslední knihu „Více než přesvědčení – víra, která jedná“. Tato kniha je k dispozici k prodeji přes kancelář VV. Semináře během kon-

ferenčního dne byly na témata: Misie, Praktické sdílení evangelia (V. Zeman), Šedá zóna (P. Andraško), L. Zinzendorf, Srdce služebníka (P. Mrázek). „Stát pevně“ – to bylo téma, které nás provázelo celým týdnem, kde jsme slyšeli vyučování na témata: Důvěryhodnost Písma, Vedou všechny cesty k Bohu? Proč je utrpení?, Proč Církev, Není křesťanství přežitek? Na tato témata vyučovali členové rady ODM.

Volné chvíle byly naplněny časem pro rozhovory, sporty nebo nejrůznější hry. Jsme Bohu vděční za vše, co jsme mohli na Kemperenci prožít.

KOMPAS 2023

Slavíkov – Konferenční centrum Immanuel

Během druhého zářijového víkendu se sešli zástupci ze sedmi mládeží BJB v celkovém počtu 40 lidí, aby se účastnili času určeného pro vedoucí mládeže a jejich týmy. Úvodní večer byl nejen časem pro seznámení, chvály a modlitby, ale také prostorem k zamýšlení nad postoji srdce, které zůstávají zraku skryté. Nad mocí Božího Ducha, který odkrývá to, co se skrývá za naším hříšným jednáním, a jeho moci nás vysvobodit z okovů hříchu a proměňovat náš charakter se zamýšlel Pavel Mrázek. Sobotní den byl věnován pomoci lidem s psychickými problémy – pro-

tože je to oblast, která se v poslední době objevuje častěji než dříve mezi křesťanskou mládeží. Tohoto tématu se zhostil pastorační pracovník Jiří Jedlička. Během sobotního večera byl prostor pro chvály a sdílení se o tom, co na jednotlivých mládežích prožíváme. Během nedělní bohoslužby jsme společně směli upřít zrak na osobu Ježíše Krista a žasnout nad jeho osobou, charakterem, srdcem.

Víkendové setkání pro vedoucí mládeže a jejich týmy dává prostor také pro jednotlivé mládeže zamýšlet se a plánovat jejich službu. Je to čas k povzbuzení, načerpání a také přemýšlení, jak dál.

↓ *Jozue* ↑ *Kompas*

JOZUE – STARÝ ZÁKON

V říjnu 2023 se rozjede druhý ročník vzdělávání pro mládež – Jozue, ve kterém se bude probírat přehled starozákonních knih. Program je rozdělen na 6 víkendových

setkání (pá+so), která se uskuteční v průběhu tohoto školního roku v Brně, Litoměřicích a Praze. Na tento ročník je přihlášeno cca 20 mládežníků. Vyúčování zajišťují kazatelé BJB.

SETKÁNÍ V BOŘETICÍCH

První setkání odboru sester BJB ČR v novém složení se uskutečnilo ve dnech 9. – 11. června 2023 v Bořeticích. Setkaly jsme se zároveň spolu se slovenskými sestrami. Proč v Bořeticích? Je to přibližně na půli cesty mezi Aší a Košicemi. Taková je současná největší vzdálenost mezi bydlišti dvou členek z výboru Čech a Slovenska.

Naší velkou touhou bylo se vzájemně poznat. Páteční večer jsme proto věnovaly sdílení svých životních příběhů. Poznávaly jsme, jak každou z nás Pán Bůh provázel v životních zkouškách, prokazoval nám svoji obrovskou milost, dával novou sílu k životu. K modlitbám nás uvedlo slovo z ev. Jana 1,1 – 8,16. Na počátku naší služby stál - a toužíme, aby stále stál - náš Pán Ježíš Kristus, Jeho slovo. Pokorně vyznáváme, že jsme na něm závislé, On je naším světlem, které i naši „cestu“ osvětluje. Spolu s apoštolem Janem vyznáváme: „Z jeho plnosti jsme vzali, milost za milostí.“ Tuto milost chceme sdílet v dalším období se sestrami z našich sborů.

Sobotní dopoledne jsme věnovaly v českém výboru nejprve volbám. Předsedkyní se stala Jana Pospíšilová, tajemnicí Mimka Koblišková. Společně jsme dále plánovaly setkávání sester v místních sborech, regionech i celostátní konferenci v příštím roce.

Krásné počasí nám umožnilo vycházku na místní rozhlednu Slunečná ve Velkých Pavlovicích. Procházka mezi tamními vinicemi mi evokovala cestu učedníků s Pánem Ježíšem a také Jeho slovo z ev. Jana 15,5: *„Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.“*

Všechny zbývající společný čas jsme trávily přípravou a plánováním další společné celostátní konference sester. Bude se konat v Litoměřicích ve dnech 3.- 5. května 2024.

V neděli ráno jsme se rozjely směrem k našim domovům. Slovenské sestry navštívily cestou bratislavské sestry. Náš český výbor se zúčastnil bohoslužby v brněnském sboru, který jsme mohly též krátce pozdravit.

↑ *Setkání v Bořeticích* ↓ *Návštěva sester v Liberci*

Pořádá a srdečně zve
Odbor sester BJB v ČR

Sbor Bratrské jednoty baptistů v Žatci
**Aula střední zemědělské školy,
ul. Jar. Vrchlického**

Hlavní řečník:
JUDr. Iva Kernová
bývalá předsedkyně OS BJB v ČR

**18.listopad
2023**

Více najdete na:
www.konferencesester.cz

Regionální setkání sester

Jak budovat obecenství,
které uzdravuje

NÁVŠTĚVA SESTER V LIBERCI

Na pozvání sester z libereckého sboru jsme se se sestrami setkaly v sobotu 16. září. Bylo to radostné setkání, ve kterém jsme se

vzájemně poznávaly, sdílely svoje zkušenosti v životě víry i sborové práce sester, společně se modlily. Jedny pro druhé jsme byly inspirací a povzbuzením.

PŘÍPRAVA KONFERENCE V LITOMĚŘICÍCH

V neděli 17. září jsme se zúčastnily bohoslužeb v litoměřickém sboru. Po společném obědě jsme s místními sestrami i bratry plánovaly

konferenci v příštím roce. Bylo pro nás potěšením a radostí vidět jejich ochotná a zapálená srdce pro tuto službu. Kéž se Pán Bůh oslaví v jejich i našich životech.

REGIONÁLNÍ SETKÁNÍ SESTER V ŽATCI

V sobotu 18. listopadu se uskuteční pro region středních Čech setkání sester v Žatci. Tématem „Jak budovat obecnství, které uzdravuje“ bude i tentokrát provázet sestra Iva Kernová.

Mám radost, že mohu již nyní oznámit, že pro sestry z Moravy se toto setkání bude konat 24. února 2024 v Šumperku.

Všechny sestry srdečně zveme a těšíme se na společná setkání.

*Jana Pospíšilová
předsedkyně odboru sester*

MISIJNÍ ODBOR

NÁVŠTĚVA DIETRICHA
SCHINDLERA

Poslední týden v srpnu jsme zde měli vzácného hosta Dietricha Schindlera. Kromě toho, že byl hlavním řečníkem na Kemperenci, tak jsme s ním v rámci MO uspořádali dvě setkání. Jedno pro zakladatele sborů a druhé pro starší sborů. Obě setkání byly víceméně neformální, Dietrich neměl připravené vyučování, ale odpovídal na otázky jak zakladatelů, tak pak starších.

Otázky zakladatelů sborů směřovaly nejvíce na oblasti růstu nového sboru, jak překonat některé růstové hranice a rozvoj nových vedoucích. Otázky starších směřovaly nejvíce na to, jak povzbudit jednotlivce i celý sbor do misijní práce.

Jeho důraz na růst sborů na základě evangelizace a učednictví v nás nechal velké stopy. Všichni bychom chtěli růst, ale aby k tomu docházelo, musíme vyjít "ven" za lidmi. Dietrich měl spoustu praktických způsobů, jak jako jednotlivci, tak i jako společenství můžeme sdílet evangelium.

Díky svým velkým zkušenostem se založením pěti sborů a vedením národní koordinace odboru pro zakládání sborů bylo setkání s ním, věřím, pro většinu velmi přínosné.

Vladimír Zeman

.....

CÍRKEV V SÍTI

Jménem misijního odboru BJB bychom Vás chtěli pozvat na perfektní jednodenní akci!

11. listopadu v Praze na Vinohradech pořádáme konferenci CÍRKEV V SÍTI aneb křesťan ve virtuální době, kterou chceme oslovit a povzbudit všechny, kteří stejně jako my vnímají síť a virtuální svět jako užitečný misijní nástroj dnešní doby. Nejen nadšeným jednotlivcům, ale i našim sborům chceme pomoci se

v této oblasti ještě více rozvíjet!

Přijďte se přiučit, jak proniknout do sítí, pouštět naše poselství o Bohu do virtuální reality a nechat naše světlo zářit ve spleť sítí internetu. Naučit se vnímat a reagovat na potřeby uživatele, zjistit, na čem efektivně pracovat, co zlepšovat, do čeho investovat a na co si naopak dát pozor. Pro všechny odvážné začátečníky a průkopníky, kteří chtějí "být v síti" a neví úplně jak na to bude připraven

CÍRKEV V SÍTI

PRAHA

11

LISTOPAD

KŘEŠŤAN & VIRTUÁLNÍ SVĚT

PROGRAM KONFERENCE

- 🗨 Jak jsme na tom?
- 🗨 Psychologie uživatele
- 🗨 Start-up balíček

SEMINÁŘE

- 🗨 Sociální sítě a Web
- 🗨 Audio, Video a Stream

Konference pro ty, kdo se věnují nebo chtějí věnovat této oblasti služby.
Pořádá Mísijní odbor BJB

START-UP BALÍČEK s praktickými tipy, nápady a odkazy, které pomohou a poradí, co a jak ;)

Více informací o konferenci určitě ještě dorazí, ale už teď vše potřebné (program, semináře, řečníky, cenu i přihlášky) najdete přehledně na našem fajném webu www.bjb.cz/cirkev-v-siti

Díky za Vaši pomoc a každý jeden vyplněný dotazník! Těšíme se na společné setkání, třeba právě na konferenci.

Pán Vám žebnej.

*Klára Bechná, Petr Coufal
a Vladimír Zeman*

ODBOR PRO MANŽELSTVÍ A RODINU

Milé sestry a bratři, nový školní rok se nám rozběhl a s ním možná přemýšlíte o tom, co užitečného pro váš sbor i přátele udělat. Jednou z možností jsou **vztahové kurzy Manželské večery, Předmanželská příprava,**

Výchova dětí a Výchova teenagerů. Z vlastní zkušenosti mohu říct, že všechny tyto kurzy jsou skvělým nástrojem pro budování manželství i celých rodin a zároveň přirozeným mostem mezi církví a okolním světem.

kurz Manželské večery

Osm setkání, která manželským/partnerským párům pomáhají investovat do svého vztahu a upevnit jej.

kurz Příprava na manželství

Pět setkání, která pomáhají těm, kdo spolu začínají, a manželství uvažují nebo se zasnoubili, postavit pevný základ pro společnou budoucnost.

kurz Výchova dětí

Pět nebo deset setkání v příjemném prostředí s promluvy a diskusí o tématech výchovy dětí od 0 do 10 let.

kurz Výchova teenagerů

Pět nebo deset setkání v příjemném prostředí s promluvy a diskusí o tématech výchovy teenagerů od 11 do 18 let.

Fungující vztahy nejsou samozřejmost: je třeba na nich pracovat, ať už jako prevence nebo pomoc v obtížích. Jednotlivé kurzy pomáhají investovat do vztahu příjemnou formou a jsou otevřené nejen manželům, ale i snoubencům nebo párům, které spolu žijí mimo manželství. Otevřou témata, na která v každodenním shonu nebývá prostor nebo odvaha. Jedná se o **sérii pěti až deseti večerů**, podle toho, o který kurz se jedná.

Kurzy vytvořili v letech 1996–2000 Nicky a Sila Leeovi ve sboru anglikánské církve v Londýně. Rozšířily se do 120 zemí světa a v ČR je na více než 100 místech absolvovalo přes 20.000 účastníků. Kurzy se stejným obsahem a formou pořádají dobrovolníci, často v církvích, komunitních centrech, restauracích nebo po domovech. Doprovodná videa k těmto kurzům jsou průběžně aktualizovaná tak, aby i svou formou byla přitažlivá pro současné účastníky.

↓ *Manželé Leeovi*

Na kurzech se též podílejí svými odbornými stanovisky a doporučeními známí poradci a psychologové.

Nejvíce rozšířené jsou **Manželské večery**. Každý z večerů se skládá ze tří částí:

Večere při svíčkách – stolky pro dva, dobrá večere, káva a zákusek – jako na rande.

Praktické prezentace – vycházejí z poznatků předních odborníků a mluví například o komunikaci, řešení konfliktů, sexu nebo penězích. Obsah je kombinací videa, přednášení a rozhovorů. Ožívá v reálných příbě-

zích, statistikách i vtipných animacích.

Rozhovor jen ve dvou – jádrem večera je rozhovor pouze v páru nad otázkami ze zápisníků. Je zajištěno plné soukromí – o svém vztahu nikomu třetímu nic neříkáte.

„Každé manželství, i to, které se jeví jako naprosto bezproblémové (pokud nějaké takové existuje), občas potřebuje novou inspiraci, hlubší otevření se jeden druhému, zintenzivnění vztahu, nové prožití "první lásky". Manželské večery poskytují bezpečné a inspirující prostředí pro páry, které po něčem takovém touží.“ (Pavel Coufal, předseda VV BJB)

↓ *Manželské večery v Brno-Bystrci*

„Kolik rozhodnutí v životě je takto zásadních? Asi se těžko hledá srovnání. Oproti tomu je koupě domu nebo alespoň auta docela prkotina. U posledně jmenovaných se tak nějak samo sebou rozumí, že o ně budeme pečovat, jinak nám nebudou sloužit. Zanedbáme-li péči, mohou nám být dokonce na obtíž. Bydlení nebo auto se nemusí jen udržovat, dá se i vylepšovat...“

U vztahu to takto samozřejmě není. Nevím proč, ale jen málo kdo pečuje o svůj partnerský vztah tak jako o svoji „zabrádku“. Možná si málo vážíme věci, co se zdají, že jsou zadarmo.

Manželské večery přináší ucelený pohled na vztah dvou lidí, kteří se spolu rozhodli strávit celý život. A nejen to. Svoji účastí se rozhodli pečovat o tento vztah, aby byl pevnější, hlubší a přinášel oběma potěšení i užitek ze života jako takového.

Jsem moc rád, že jsme prošli všemi osmi večery a mohli jsme se tak dostat znovu na začátek. Mohli jsme prohlédnout na toho druhého bez násosů všedních dnů a znovu tak obnovit radost z toho být tu pro druhého. Těšit se na něj každý den. Zas a zas...“

(Zdeněk Ševčík, účastník Manželských večerů)

← Manželé Ševčíkovi

Pokud byste měli zájem tyto kurzy ve vašem sboru využít, můžeme vám poradit a v případě potřeby pomoci i na místě. Z fondu Odboru pro manželství a rodinu nabízíme také finanční podporu pro konání těchto kurzů a to do výše 4.000 Kč. V případě zájmu napište na marek@zitny.cz. Bližší informace ke kurzům a prezentační videa najdete na www.manzelskevecery.cz (nenechte se zmást názvem webu – není pouze pro manželské večery, ale najdete tam informace ke všem zmíněným kurzům)

Marek Žitný
předseda Odboru pro manželství a rodinu

marek@zitny.cz, 608 60 10 29

Přehled akcí OMR na školní rok 2023/2024:

8. 12., 16. 2. (2024), 12. 4., 14. 6. — pořad RUB a LÍČ

6. - 8. 10. — Motivační víkend pro manželské páry
– modul I, hotel Skalní mlýn u Blanska

9. - 12. 11. — Motivační víkend pro manželské páry
– modul IV, Ráčkova dolina, Vysoké Tatry

25. 11. — Vzdělávací konference OMR, Pardubice

1. - 3. 12. — Motivační víkend pro manželské páry
– modul II, hotel Skalní mlýn u Blanska

27. 1. (2024) — Konference pro rodiče, Brno

12. - 18. 2. — Národní týden manželství

15. - 17. 3. — Motivační víkend pro manželské páry
– modul III, hotel Skalní mlýn u Blanska

6. 4. — Konference pro rodiče, Cheb

24. - 26. 5. — Motivační víkend pro manželské páry
– modul II, hotel Emeran, Klíny, Krušné hory
(POZOR: jedná se o nový termín – původní byl 17. - 19. 5.)

7. - 9. 6. — Motivační víkend pro manželské páry
– modul I, hotel Emeran, Klíny, Krušné hory

Bližší informace o akcích Odboru pro manželství a rodinu včetně videa o víkendech pro manželské páry naleznete také na www.radispolu.cz

MODLITBY ZA SBORY

Modlitební řetěz BJB

In dalších měsících pokračujeme ve společných modlitbách za sbory a službu v rámci BJB.

Jednotlivé modlitební předměty jsou rozesílány na sbory vždy začátkem měsíce, ve Zpravodaji uveřejňujeme rozpis modliteb na následující čtvrtletí.

Aktuální modlitební předměty prosím zasílejte do konce předchozího měsíce na emailovou adresu info@baptist.cz

Děkujeme všem, kteří se připojují ke společným modlitbám za BJB.

říjen

- 40. týden / 2. - 8. října / Teplice
- 41. týden / 9. - 15. října / Uherské Hradiště
- 42. týden / 16. - 22. října / Vikýřovice
- 43. týden / 23. - 29. října / Vsetín
- 44. týden / 30. října - 5. listopadu / Evropská baptistická federace

listopad

- 45. týden / 6. - 12. listopadu / Vysoké Mýto
- 46. týden / 13. - 19. listopadu / Zlín
- 47. týden / 20. - 26. listopadu / Žatec
- 48. týden / 27. listopadu - 3. prosince / Odbor pro manž. a rodinu

prosinec

- 49. týden / 4. - 10. prosince / Křesťanský bratrský sbor Čjinů
- 50. týden / 11. - 17. prosince / Myanmarské křesťanské společenství
- 51. týden / 18. - 24. prosince / Rozsévač
- 52. týden / 25. - 31. prosince / Čs. konvence v USA a v Kanadě

HLAS MUČEDNÍKŮ

www.blas-mucedniku.cz

Rozhovor se Stanislavem Forejtem

Jaké je poslání vaší organizace?
Co je smyslem vaší činnosti?

Cíle našeho úsilí lze v zásadě shrnout do tří bodů.

Za prvé je to informovat křesťanskou komunitu v ČR i širší veřejnost o pronásledování křesťanů v zemích nesvobody či v problémových oblastech.

Za druhé se Hlas mučedníků snaží perzekuovaným křesťanům různými cestami pomáhat. Kromě dodávání potravin, léčiv nebo jiných základních potřeb, se zaměřujeme na podporování jejich duchovního úsilí, jako je třeba evangelizace nebo křesťanské vzdělávání a růst. Za tímto účelem naše misie tiskne velké množství potřebné literatury, a pokud je to v dané zemi možné, pořádá zde biblické semináře apod. Jinou aktivitou je například pomoc při rekvalifikaci pronásledovaných křesťanů nebo přesídlení na

bezpečnější místo v rámci dané země.

Třetím záměrem misie Hlasu mučedníků je seznamovat křesťanskou komunitu ve svobodném světě se svěbytnou teologií trpící církve a trvale připomínat, že pronásledování křesťanů není něčím cizorodým a pouze odpudivým, ale také mocně inspirativním, něčím co nás odkazuje k prvotní církvi a apoštolskému učení.

Jak se mobou jednotliví křesťané zapojit do pomoci těm, kdo jsou pro svoji víru pronásledováni?

Již sama podstata věci přináší řadu zásadních omezení pro jakoukoli soukromou pomoc. Hlas mučedníků musí nepřetržitě překonávat onu základní neměnnou premisu: ti, kterým se snaží pomáhat, žijí převážně v zemích, jejichž vlády tuto pomoc nevítají a vesměs proti ní všemi prostředky bojují. Z tohoto důvodu musí

mnoho podrobností i strategických plánů zůstat v přísném utajení a dotyčné osoby v anonymitě. Křesťané ve svobodném světě se však mohou angažovat v projektech organizací, které se snaží pronásledovaným pomáhat. Mnozí vězněni křesťané byli propuštěni díky tlaku mezinárodní křesťanské komunity, zahrnující intervenci zodpovědných politiků, podepisování petic nebo psaní dopisů vězněným křesťanům, atd. Zde nelze než vybidnout k osobnímu modlitebnímu a duchovnímu zápasu, neboť příběh pronásledovaných křesťanů je příběhem, který píše Duch svatý. A jen Duch Kristův může v této věci dávat každému potřebnou moudrost a vedení a zjevit mu jeho podíl. Samozřejmě je potřeba zmínit i účast na sbírkách ve

prospěch pronásledovaných křesťanů.
Za co se můžeme modlit ve vaší službě?

Byl by to dlouhý seznam. Kromě vlastní modlitby za pronásledované věřící, bychom se měli modlit za ty, kteří se jim snaží pomáhat, a to často za velkého osobního rizika. Úskalí, se kterými se musí potýkat, je velmi mnoho. A mnoho je i protivníků a protivenství. Pro hledání inspirace ke konkrétním modlitbám pak odkazujeme především na náš bulletin, popř. webové stránky, kde přinášíme aktuální příběhy pronásledovaných křesťanů.

ptal se Jan Jackanič

V rámci evropského turné Vás zveme na adventní koncert

kytarista

Rodrigo Rodriguez

6. prosince 2023 ~ 19:00

Besední dům, Brno

*Během vystoupení zazní vánoční skladby z několika zemí Evropy
a Ameriky, osobní příběh umělce a jeho duchovní cesty.*

Výtěžek ze vstupného bude věnován na podporu
dětského hospice Dům pro Julii v Brně.

www.rodriegotour.eu

*Bratrská jednota baptistů Brno, Církev bratrská Brno, Křesťanský sbor Brno,
Sbor ČCE Brno II, Armáda spásy Brno, Křesťanské společenství Brno, In-life,
Apoštolská církev Brno*

Potřebujete modlitbu? Nechcete už být sami?

Zajímá vás, čím žije církve v České republice?

Chcete diskutovat? Hledáte radu a povzbuzení?

Nebo vyhlížíte nové podněty?

Vnímáte, že je potřeba se pohnout z místa, ale vaše tušení zatím nemá konkrétní obrysy?

Jsme s vámi 24/7. Poslouchejte na internetu nebo DAB+. Hledejte Rádio 7 na všech podcastových platformách.

www.rádio7.cz

